

Jozef **Henri JOOS** († 20 jaar)

Geboren te Brugge op 25 december 1893

Gesneuveld op 20 jarige leeftijd

in Lombardsijde op 3 november 1914

Beroep: Landbouwer-werkman

Het arbeidersgezin van Josephus Arnoldus Joos en Leonie Cuyt woonde met 8 pagadders in Doregem nummer 7. Vader was brouwersgast en het gezin had samen met de 3 oudste kinderen voordien enkele jaren in de Gelaagstraat te Steendorp gewoond, totdat ze zich in 1902 definitief in Bornem vestigden. Wellicht hadden ze het niet te breed en door de armoedige levensomstandigheden stierven 3 van hun kinderen reeds op zeer jonge leeftijd. De oudste zoon Henri zag het levenslicht in de schone stad Brugge als een heus kerstekind in 1893. Zijn jongere zussen en broers werden allen in Bornem geboren. Het verhuizen zat hen waarschijnlijk in de genen, en ook Henri sloeg vrij snel zijn vleugels uit. Hij trok naar de Moerplas in Puurs om er aan de kost te komen als landbouwersknecht. Eind mei 1911 vestigde hij zich terug thuis in Bornem.

Als soldaat milicien van de lichte 1913 werd hij op 28 augustus 1913 opgeroepen en nam effectief dienst op 16 september. Tijdens zijn opleiding liep hij enkele keren tegen de lamp door te laat in de kazerne of op het appel te verschijnen en kreeg hiervoor telkens een 7-tal dagen arrest. Henri werd bij de eerste oorlogsdreiging gemobiliseerd op 1 augustus 1914 en toegewezen aan het 7de linieregiment, 3de bataljon, 1^e compagnie, met stamnummer 59 719. Hij verbleef slechts 3 maanden aan het front en sneuvelde op 3 november 1914 in Lombardsijde op 20 jarige leeftijd.

Het 7de linieregiment had in de periode 17-23 oktober 1914 deelgenomen aan de Slag van de IJzer. Het regiment trok zich op 19 oktober terug op de linkeroever van de IJzer en slaagde erin het Duitse offensief van 21-23 oktober af te slaan. Rond de Uniebrug werd heel hevig gevochten. Tegen het moordende Duitse artillerievuur werd gedurende 4 dagen weerstand geboden, maar de uitputting eiste uiteindelijk zijn tol en vele slachtoffers. Sint-Joris werd veroverd door de Duitsers en zou voor de rest van de oorlog in Duitse handen blijven. De militairen van het 7de linieregiment gingen uitrusten in de omgeving van Veurne.

Op 3 november '14 werden de troepen, waaronder Henri zich bevond, betrokken bij de gevechten in Lombardsijde. Het gebied tussen Nieuwpoort en de IJzer was toen onderwater gezet.

Het 7de linieregiment had de opdracht gekregen om een verdedigingslijn van Lombardsijde naar de Bamburghoeve op te richten. Deze hoeve, die zich in het geïndeerde gebied bevond, was in Duitse handen. Van hieruit namen Duitsers de Belgische stellingen bij Lombardsijde onder vuur.

Alfons Van Calster uit Merksem was bevriend met Henri Joos en was ooggetuige bij zijn dood. Uit zijn getuigenis blijkt dat de ontredding en angst groot moeten geweest zijn, want data en namen werden verkeerdelijk genoteerd.

"Ik, ondergetekende Alfons Van Calster, wonende te Mortsel bij Oude God, Van Meerberglei 41, verklaar in echtheid als dat Henri Joos gesneuveld is op Mannekens Veer aan den IJzer omtrent elf oktober. Wanneer wij daar eenige dagen waaren, stond ik en hij voor den vijand omtrent 10 meters van malkander, achter eenen boom. Henri was mijnen besten kameraad en hij wordt in verschillende stukken geslagen voor mijne oogen. Wat er voorts van geworden is, is mij onbekend"

Aanvankelijk wordt het lichaam van Henri Joos niet teruggevonden. Later wordt het begraven te Nieuwpoort en nadien, op 20 maart 1920, definitief overgebracht naar de Belgische militaire begraafplaats van Ramskapelle (graf 592).

Voorstelling op initiatief van de Koninklijke Nationale Unie der Reserveonderofficieren, Kring West-Vlaanderen (KNUROO)
<https://www.roo-west.be/>

BRON: Klein Brabants Huldeboek, Gesneuvelden 1914-1918